

(สำเนา)

เลขรับ ๑/๒๕๖๗ วันที่ ๓ ม.ค. ๒๕๖๗
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ข้าพเจ้ากับคณะ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ประกอบกับเอกสารการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ (ถ้ามี) มาเพื่อให้โปรดนำเสนอ สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

อนุทิน ชาญวีรกูล

ผู้เสนอ

(นายอนุทิน ชาญวีรกูล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ)

ศักดิ์สยาม ชิดชอบ

ผู้เสนอ

(ลงชื่อ)

มัลลิกา จิระพันธุ์วาณิช

ผู้เสนอ

(นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ)

(นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วาณิช)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ)

อรรถพล ไตรศรี

ผู้เสนอ

(ลงชื่อ)

พิชัย ชมภูพล

ผู้เสนอ

(นายอรรถพล ไตรศรี)

(นายพิชัย ชมภูพล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ)

ล้ำเลิศ พัวพัฒนโชติ

ผู้เสนอ

(ลงชื่อ)

เรืองวิทย์ คุณวัฒนาพงษ์

ผู้เสนอ

(นายล้ำเลิศ พัวพัฒนโชติ)

(นายเรืองวิทย์ คุณวัฒนาพงษ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ)

มุกดาวรรณ เลื่องสินิล

ผู้เสนอ

(ลงชื่อ)

ไตรเทพ งามกมล

ผู้เสนอ

(นางมุกดาวรรณ เลื่องสินิล)

(นายไตรเทพ งามกมล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ)

พิมพ์ฤดา ตันจรรักษ์

ผู้เสนอ

(ลงชื่อ)

เอกราช ช่างเหลา

ผู้เสนอ

(นางสาวพิมพ์ฤดา ตันจรรักษ์)

(นายเอกราช ช่างเหลา)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(โปรดพลิก)

(ลงชื่อ) ผกามาศ เจริญพันธ์ ผู้เสนอ
(นางสาวผกามาศ เจริญพันธ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย
(ลงชื่อ) อลงกต มณีภาส ผู้เสนอ
(นายอลงกต มณีภาส)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย
(ลงชื่อ) แนน บุญยธิดา สมชัย ผู้เสนอ
(นางสาวแนน บุญยธิดา สมชัย)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย
(ลงชื่อ) ภราดร ปริศนานันท์กุล ผู้เสนอ
(นายภราดร ปริศนานันท์กุล)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย
(ลงชื่อ) ประภา เสงไพบุลย์ ผู้เสนอ
(นางสาวประภา เสงไพบุลย์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

(ลงชื่อ) สัมฤทธิ์ แทนทรัพย์ ผู้เสนอ
(นายสัมฤทธิ์ แทนทรัพย์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย
(ลงชื่อ) สุวรรณ กุมภีโร ผู้เสนอ
(นายสุวรรณ กุมภีโร)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย
(ลงชื่อ) ชรรุา ขาวขำ ผู้เสนอ
(นายชรรุา ขาวขำ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย
(ลงชื่อ) ปทิตา ตันติรัตน์นันท์ ผู้เสนอ
(นางปทิตา ตันติรัตน์นันท์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย
(ลงชื่อ) ธนยศ ทิมสุวรรณ ผู้เสนอ
(นายธนยศ ทิมสุวรรณ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย

หมายเหตุ ผลจากการตรวจสอบความถูกต้องของผู้เสนอก่อนบรรจุระเบียบวาระ

๑. นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ ผู้เสนอร่วม ได้ลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
๒. ผลของการเปลี่ยนแปลงสภาพของสมาชิก ยังมีผลให้จำนวนผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๓ (๒)

สำเนาถูกต้อง

(นายสมิทิชัย จันทรพิณ)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานระเบียบวาระ
สำนักการประชุม

นายวสันต์ เจริญพร/เจ้าของเรื่อง
กลุ่มงานพระราชบัญญัติและกฤษฎีกา ๑
นางวันนา สุภคต/พิมพ์
นางสาวสุรีฉาย แสงทอง/ทาน
นางสาวธันชนันท์ธรร เหมะจันทร์/ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “~~ผู้~~กระทำชำเรา” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑ (๑๘))
- (๒) ยกเลิกเหตุอรรถของความผิดฐานอนาจาร (ยกเลิกมาตรา ๒๗๘ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ และมาตรา ๒๗๙ วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก และวรรคเจ็ด และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๑)
- (๓) กำหนดความผิดฐานคุกคามทางเพศ (เพิ่มมาตรา ๒๘๔/๑ และ ๒๘๔/๒)

เหตุผล

เนื่องในปัจจุบันมีการกระทำความผิดทางเพศในหลายรูปแบบและเป็นการกระทำต่อบุคคลทุกวัยทุกเพศ รวมถึงผู้มีความหลากหลายทางเพศ อันเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทั้งร่างกายและจิตใจของผู้ถูกกระทำ ดังนั้น จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “~~ผู้~~กระทำชำเรา” เพื่อให้ครอบคลุมถึงการกระทำ ความผิดในพฤติการณ์ต่าง ๆ ที่มีความหลากหลาย และเนื่องจากในปัจจุบันปัญหาการคุกคามทางเพศมีเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งกฎหมายที่มีการกำหนดให้การกระทำในลักษณะดังกล่าวมีความผิดนั้น มีเพียงความผิดฐานก่อความเดือดร้อนรำคาญซึ่งเป็นความผิดฐานลหุโทษและยังไม่ตรงกับลักษณะของการกระทำที่เป็นการคุกคามทางเพศโดยตรง สมควรกำหนดให้การคุกคามทางเพศเป็นความผิดทางอาญา เพื่อเป็นการลงโทษผู้กระทำความผิดและปรามมิให้เกิดการกระทำความผิดขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑๘) มาตรา ๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๘) “~~ผู้กระทำความผิด~~” หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้ อวัยวะเพศหรือสิ่งอื่นใดของผู้กระทำหรือของผู้อื่นสว่างล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่นหรือของผู้กระทำ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ของมาตรา ๒๗๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกวรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก และวรรคเจ็ด ของมาตรา ๒๗๙ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ความผิดตามมาตราดังต่อไปนี้ เป็นความผิดอันยอมความได้

(๑) มาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นการกระทำความผิดระหว่างคู่สมรส ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล หรือไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกระทำรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย

(๒) มาตรา ๒๗๘ ถ้ามิได้เกิดต่อธารกำนัล ไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกระทำรับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย หรือมิได้เป็นการกระทำความผิดแก่บุคคลตั้งไว้ในมาตรา ๒๘๕ และมาตรา ๒๘๕/๒”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มข้อความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘๔/๑ และมาตรา ๒๘๔/๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“มาตรา ๒๘๔/๑ ผู้ใดคุกคามทางเพศต่อผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

การคุกคามทางเพศตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยทางกาย วาจา การส่งเสียง การแสดงอาการปฏิกิริยาท่าทาง การแสดงหรือสื่อสารด้วยวิธีการใดไม่ว่าจะกระทำต่อหน้าหรือกระทำโดยการสื่อสารที่ส่งไปในทางเพศ เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อนรำคาญ อับอาย หรือถูกเหยียดหยาม รวมถึงการติดตามรังควาน หรือการกระทำใดที่อาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยทางเพศต่อผู้อื่น

ถ้าการกระทำผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำต่อเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีซึ่งไม่ใช่ภรรยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๘๔/๒ ผู้ใดคุกคามทางเพศต่อผู้อื่น โดยอาศัยเหตุที่ผู้กระทำมีอำนาจเหนือผู้ถูกระทำ อันเนื่องมาจากความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชา นายจ้าง หรือผู้มีอำนาจเหนือประการอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่การกระทำผิดทางเพศในปัจจุบันมีการกระทำในหลายรูปแบบและเป็นการกระทำต่อบุคคลทุกเพศทุกวัย รวมถึงผู้มีความหลากหลายทางเพศ อันเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทั้งร่างกายและจิตใจของผู้ถูกระทำ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “~~การกระทำชำเรา~~” เพื่อให้ครอบคลุมถึงการกระทำ ความผิดในพฤติการณ์ต่าง ๆ ที่มีความหลากหลาย และเนื่องจากในปัจจุบันการคุกคามทางเพศมีเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งกฎหมายที่มีการกำหนดให้การกระทำในลักษณะดังกล่าวมีความผิดนั้น มีเพียง ความผิดฐานก่อความเดือดร้อนรำคาญ ซึ่งเป็นความผิดฐานลหุโทษและยังไม่ตรงกับลักษณะของการกระทำที่เป็น การคุกคามทางเพศโดยตรง สมควรกำหนดให้การคุกคามทางเพศเป็นความผิดทางอาญาเพื่อเป็นการลงโทษผู้กระทำความผิดและปรามมิให้เกิดการกระทำความผิดขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญ ดังนี้

๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาโดยแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “~~การกระทำชำเรา~~” (ร่างมาตรา ๓)

๒.๒ ยกเลิกความในมาตรา ๒๘๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ความผิดตามมาตราดังต่อไปนี้ เป็นความผิดอันยอมความได้

(๑) มาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นกัการกระทำระหว่างคู่สมรส ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล หรือไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกระทำรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย

(๒) มาตรา ๒๗๘ ถ้ามิได้เกิดต่อธารกำนัล ไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกระทำรับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย หรือมิได้เป็นการกระทำแก่บุคคลดังระบุไว้ในมาตรา ๒๘๕ และมาตรา ๒๘๕/๒” (ร่างมาตรา ๖)

๒.๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๖ (๑) กำหนดให้การคุกคามทางเพศต่อเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี และต่อผู้อื่นโดยอาศัยเหตุที่ผู้กระทำความผิดมีอำนาจเหนือผู้ถูกระทำอันเนื่องจากความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชา นายจ้าง หรือผู้มีอำนาจเหนือประการอื่น (ร่างมาตรา ๗)

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(นายอนุทิน ชาญวีรกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

โดย

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ
ที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
หรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	ก
บทสรุปผู้บริหาร	ข
ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ	1 - 1
1. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	1 - 1
2. หลักและเหตุผล	1 - 1
3. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ	1 - 1
ส่วนที่ 2 การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น	2 - 1
1. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น	2 - 1
2. ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติ	2 - 1
3. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ	2 - 6
4. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น	2 - 7
5. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น	2 - 7
6. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น	2 - 9
ส่วนที่ 3 รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ	3 - 1
1. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ	3 - 1
2. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ	3 - 1
3. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ	3 - 4
4. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น	3 - 4
5. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย	3 - 5
6. ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต	3 - 5
7. การกำหนดให้มีระบบอนุญาตอนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่	3 - 6
8. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ	3 - 6
9. บทกำหนดโทษ	3 - 6
ส่วนที่ 4 การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ	4 - 1

บทสรุปผู้บริหาร

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. (นายอนุทิน ชาญวีรกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ) เป็นการเสนอกฎหมายเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางเพศ โดยมีหลักการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “กระทำชำเรา” และแก้ไขเพิ่มเติมโดยยกเลิกเหตุฉกรรจ์ของความผิดฐานอนาจาร และกำหนดความผิดฐานคุกคามทางเพศเป็นฐานความผิดใหม่ ทั้งนี้ มีเหตุผลเนื่องจากในปัจจุบันมีการกระทำความผิดทางเพศหลายรูปแบบและเป็นการกระทำต่อบุคคลทุกวัย ทุกเพศ รวมถึงผู้มีความหลากหลายทางเพศ อันเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทั้งร่างกายและจิตใจของผู้ถูกระทำ ดังนั้น จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “กระทำชำเรา” เพื่อให้ครอบคลุมถึงการกระทำความผิดในพฤติการณ์ต่าง ๆ ที่มีความหลากหลาย และเนื่องจากในปัจจุบันปัญหาการคุกคามทางเพศเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งกฎหมายที่มีการกำหนดให้การกระทำในลักษณะดังกล่าวมีความผิดนั้น มีเพียงความผิดฐานก่อความเดือดร้อนรำคาญซึ่งเป็นความผิดฐานลหุโทษและยังไม่ตรงกับลักษณะของการกระทำที่เป็นการคุกคามทางเพศโดยตรง จึงควรกำหนดให้การคุกคามทางเพศเป็นความผิดทางอาญา เพื่อเป็นการลงโทษผู้กระทำความผิดและปรามมิให้เกิดการกระทำความผิดขึ้น

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา ส่งประเด็นไปรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการอื่นโดยการสัมภาษณ์ผู้สมัครให้ความเห็นทางกฎหมายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผ่านแอปพลิเคชัน Zoom โดยสรุปความคิดเห็นได้ ดังนี้

ฝ่ายที่เห็นด้วย เห็นว่า การแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่งผลดีต่อการดำเนินการลงโทษผู้กระทำความผิดฐานกระทำชำเรา เนื่องจากมีการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “กระทำชำเรา” ให้ครอบคลุมการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศที่มีความเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ปัจจุบัน รวมทั้งสอดคล้องกับกรณีความหลากหลายทางเพศด้วย

สำหรับการกำหนดให้มีความผิดฐานคุกคามทางเพศนั้น เป็นการกำหนดให้การกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศอันเป็นการคุกคามทางเพศเป็นฐานความผิดทางอาญาอย่างชัดเจน โดยกำหนดให้มีโทษเพิ่มขึ้นจากเดิมที่มีลักษณะเป็นการก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญซึ่งเป็นลหุโทษ จึงก่อให้เกิดกลไกในการป้องปรามการกระทำความผิดอันเป็นการคุกคามทางเพศ ซึ่งส่งผลให้เกิดการลดจำนวนผู้กระทำความผิดและลดจำนวนคดีความเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศได้

ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วย เห็นว่า กรณีแก้ไขนิยามคำว่า “กระทำชำเรา” นั้น ประมวลกฎหมายอาญาที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีความครอบคลุม กรณีการกระทำความผิดทางเพศซึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้ฉบับนี้กล่าวถึงอยู่แล้ว โดยกำหนดเป็นเหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานอนาจารซึ่งมีโทษในระดับเดียวกับการกระทำชำเรา ดังนั้น จึงไม่มีความจำเป็นต้องแก้ไขให้การกระทำความผิดดังกล่าวเข้าลักษณะเป็นการกระทำชำเราอีก

สำหรับกรณีการกำหนดให้มีความผิดฐานคุกคามทางเพศนั้น อาจไม่สอดคล้องกับหลักความยุติธรรม เนื่องจากการกระทำดังกล่าวอาจจะไม่ถึงขั้นเป็นอาชญากร และส่งผลให้เกิดคดีความมากมายในกระบวนการพิจารณาคดีของศาล

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของร่างกฎหมาย

1. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่..) พ.ศ.

กฎหมายใหม่

แก้ไขเพิ่มเติม

ยกเลิก

2. หลักการและเหตุผล

2.1 หลักการ

(1) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “กระทำชำเรา” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 1 (18))

(2) ยกเลิกเหตุฉกรรจ์ของความผิดฐานอนาจาร (ยกเลิกมาตรา 278 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ และมาตรา 279 วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก และวรรคเจ็ด และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 281)

(3) กำหนดความผิดฐานคุกคามทางเพศ (เพิ่มมาตรา 284/1 และ 284/2)

2.2 เหตุผล

เนื่องในปัจจุบันมีการกระทำความผิดทางเพศในหลายรูปแบบและเป็นการกระทำต่อบุคคลทุกวัยทุกเพศ รวมถึงผู้มีความหลากหลายทางเพศ อันเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทั้งร่างกายและจิตใจของผู้ถูกกระทำ ดังนั้น จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “กระทำชำเรา” เพื่อให้ครอบคลุมถึงการกระทำความผิดในพฤติการณ์ต่าง ๆ ที่มีความหลากหลาย และเนื่องจากในปัจจุบันปัญหาการคุกคามทางเพศมีเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งกฎหมายที่มีการกำหนดให้การกระทำในลักษณะดังกล่าวมีความผิดนั้น มีเพียงความผิดฐานก่อความเดือดร้อนรำคาญ ซึ่งเป็นความผิดฐานลหุโทษและยังไม่ตรงกับลักษณะของการกระทำที่เป็นการคุกคามทางเพศโดยตรง สมควรกำหนดให้การคุกคามทางเพศเป็นความผิดทางอาญา เพื่อเป็นการลงโทษผู้กระทำความผิดและปรามมิให้เกิดการกระทำความผิดขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

3. ผู้เสนอร่างกฎหมาย

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นายอนุทิน ชาญวีรกูล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ 2 การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

1. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการเสนอกฎหมายเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางเพศ โดยมีหลักการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “กระทำชำเรา” และแก้ไขเพิ่มเติมโดยยกเลิกเหตุจูงใจของความผิดฐานอนาจาร และกำหนดความผิดฐานคุกคามทางเพศเป็นความผิดฐานใหม่ ทั้งนี้ มีเหตุผลเนื่องจากในปัจจุบันมีการกระทำความผิดทางเพศในหลายรูปแบบและเป็นการกระทำต่อบุคคลทุกวัย ทุกเพศ รวมถึงผู้มีความหลากหลายทางเพศ อันเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทั้งร่างกายและจิตใจของผู้ถูกระทำ ดังนั้น จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “กระทำชำเรา” เพื่อให้ครอบคลุมถึงการกระทำความผิดในพฤติการณ์ต่าง ๆ ที่มีความหลากหลาย และเนื่องจากในปัจจุบันปัญหาการคุกคามทางเพศมีเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งกฎหมายที่มีการกำหนดให้การกระทำในลักษณะดังกล่าวมีความผิดนั้น มีเพียงความผิดฐานก่อความเดือดร้อนรำคาญ ซึ่งเป็นความผิดฐานลหุโทษและยังไม่ตรงกับลักษณะของการกระทำที่เป็นการคุกคามทางเพศโดยตรง สมควรกำหนดให้การคุกคามทางเพศเป็นความผิดทางอาญา เพื่อเป็นการลงโทษผู้กระทำความผิดและปรามมิให้เกิดการกระทำความผิดขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ

2. ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติ

ประมวลกฎหมายอาญา และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
	<p>มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย อาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...”</p>
	<p>มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป</p>
	<p>มาตรา 3 ให้ยกเลิกความใน (18) ของ มาตรา 1 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 27) พ.ศ. 2562 และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน</p>

ประมวลกฎหมายอาญา และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
<p>มาตรา 1</p> <p>(18) “กระทำชำเรา” หมายความว่า กระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำล่วงล้ำ อวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น</p>	<p>“(18) “กระทำชำเรา” หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้อวัยวะเพศหรือสิ่งอื่นใดของผู้กระทำ หรือของผู้อื่นล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่นหรือของผู้กระทำ”</p>
<p>มาตรา 278 ผู้ใดกระทำอนาจารแก่บุคคล อายุกว่าสิบห้าปี โดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะ ที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้น เข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำโดยใช้วัตถุหรืออวัยวะอื่น ซึ่งมีใช้อวัยวะเพศล่วงล้ำอวัยวะเพศหรือ ทวารหนักของบุคคลนั้นผู้กระทำต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่สี่ปี ถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ แปดหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสอง ได้กระทำโดยทำให้ผู้ถูกกระทำเข้าใจว่า ผู้กระทำมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด ต้องระวาง โทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปี ถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท</p>	<p>มาตรา 4 ให้ยกเลิกวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ของมาตรา 278 แห่งประมวล กฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย อาญา (ฉบับที่ 27) พ.ศ. 2562</p> <p>มาตรา 278 ผู้ใดกระทำอนาจารแก่บุคคล อายุกว่าสิบห้าปี โดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะ ที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้น เข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p><i>ถ้าการกระทำโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะ ที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้น เข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่สี่ปี ถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ แปดหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท</i></p> <p><i>ถ้าการกระทำโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะ ที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้น เข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่สี่ปี ถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ แปดหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท</i></p> <p><i>ถ้าการกระทำโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะ ที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้น เข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่สี่ปี ถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ แปดหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท</i></p>

ประมวลกฎหมายอาญา และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
<p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสอง ได้กระทำโดยมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือ โดยใช้อาวุธ หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกัน อันมีลักษณะเป็นการโทรมหนิงหรือกระทำ กับชายในลักษณะเดียวกันต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่สิบห้าปี ถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ สามแสนบาทถึงสี่แสนบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต</p>	<p><i>ถ้าการกระทำผิดตามวรรคสอง ได้กระทำโดยมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือ โดยใช้อาวุธ หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกัน อันมีลักษณะเป็นการโทรมหนิงหรือชกกระทัด กับชายในลักษณะเดียวกันต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่สิบห้าปี ถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ สามแสนบาทถึงสี่แสนบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต</i></p>
<p>มาตรา 279 ผู้ใดกระทำอนาจารแก่เด็กอายุ ยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับ ไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำแก่เด็กอายุไม่เกินสิบสามปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปี ถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ผู้กระทำได้กระทำโดยขู่เชิญด้วย ประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็ก นั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำ ให้เด็กนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวาง โทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปี ถึงสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่ สองหมื่นบาทถึงสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา 5 ให้ยกเลิกวรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก และวรรคเจ็ด ของมาตรา 279 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายอาญา (ฉบับที่ 27) พ.ศ. 2562</p> <p>มาตรา 279 ผู้ใดกระทำอนาจารแก่เด็กอายุ ยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับ ไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำแก่เด็กอายุไม่เกินสิบสามปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปี ถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ผู้กระทำได้กระทำโดยขู่เชิญด้วย ประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็ก นั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำ ให้เด็กนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวาง โทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปี ถึงสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่ สองหมื่นบาทถึงสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>

<p>ประมวลกฎหมายอาญา และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>
<p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือ วรรคสาม เป็นการกระทำโดยใช้ วัตถุหรือ อวัยวะอื่นซึ่งมีไข่อวัยวะเพศลวงล้าอวัยวะเพศ หรือทวารหนักของเด็กนั้น ผู้กระทำความต้องระวาง โทษจำคุกตั้งแต่ห้าปี ถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสี่ เป็นการ กระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี ต้องระวาง โทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปี ถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ หนึ่งแสนสี่หมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือจำคุก ตลอดชีวิต</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสี่หรือ วรรคห้า ได้กระทำโดยทำให้ผู้ถูกกระทำเข้าใจ ว่าผู้กระทำมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด ต้องระวาง โทษจำคุกตั้งแต่สิบปี ถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ สองแสนบาทถึงสี่แสนบาทหรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสี่หรือ วรรคห้า ได้กระทำโดยมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยใช้อาวุธ หรือโดยร่วมกระทำความผิด ด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมเด็กหญิง หรือกระทำกับเด็กชายในลักษณะเดียวกัน ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต</p>	<p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือ วรรคสาม เป็นการทำผิดโดยใช้ วัตถุหรือ อวัยวะอื่นซึ่งมีไข่อวัยวะเพศลวงล้าอวัยวะเพศ หรือทวารหนักที่ขบของเด็คนั้น ผู้กระทำความต้องระวาง โทษจำคุกตั้งแต่ห้าปี ถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสี่ เป็นการทำ ผิดแก่เด็กที่อายุยังไม่เกินสิบสามปี ต้องระวาง โทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปี ถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ หนึ่งแสนสี่หมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือจำคุก ตลอดชีวิต</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสี่หรือ วรรคห้า ได้กระทำโดยทำให้ผู้ถูกกระทำเข้าใจ ว่าผู้กระทำมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด ต้องระวาง โทษจำคุกตั้งแต่สิบปี ถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ สองแสนบาทถึงสี่แสนบาทหรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสี่หรือ วรรคห้า ได้กระทำโดยมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยใช้อาวุธ หรือโดยร่วมกระทำความผิด ด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมเด็กหญิง หรือกระทำกับเด็กชายในลักษณะเดียวกัน ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต</p>

ประมวลกฎหมายอาญา และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
<p>มาตรา 281 ความผิดตามมาตราดังต่อไปนี้ เป็นความผิดอันยอมความได้</p> <p>(1) มาตรา 276 วรรคหนึ่ง และมาตรา 278 วรรคสอง ซึ่งเป็นการกระทำความผิดระหว่างคู่สมรส ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล หรือไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกระงับอำนาจรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย</p> <p>(2) มาตรา 278 วรรคหนึ่ง ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล ไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกระงับอำนาจรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย หรือมิได้เป็นการกระทำแก่บุคคลดังระบุไว้ในมาตรา 285 และมาตรา 285/2</p>	<p>มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 281 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 27) พ.ศ. 2562 และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ความผิดตามมาตราดังต่อไปนี้ เป็นความผิดอันยอมความได้</p> <p>(1) มาตรา 276 วรรคหนึ่ง และมาตรา 278 วรรคสอง ซึ่งเป็นการกระทำความผิดระหว่างคู่สมรส ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล หรือไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกระงับอำนาจรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย</p> <p>(2) มาตรา 278 วรรคหนึ่ง ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล ไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกระงับอำนาจรับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย หรือมิได้เป็นการกระทำแก่บุคคลดังระบุไว้ในมาตรา 285 และมาตรา 285/2</p>
	<p>มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 284/1 และมาตรา 284/2 แห่งประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>“<u>มาตรา 284/1 ผู้ใดคุกคามทางเพศต่อผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</u></p> <p><u>การคุกคามทางเพศตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยทางกาย วาจา การส่งเสียง การแสดงอากัปกิริยา การแสดงหรือสื่อสารด้วยวิธีการใดไม่ว่าจะกระทำต่อหน้าหรือกระทำโดยการสื่อสารที่ส่งไปในทางเพศ เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อนรำคาญ อับอาย หรือถูกเหยียดหยาม รวมถึงการติดตามรังควาน หรือการกระทำใดที่อาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยทางเพศผู้อื่น</u></p>

ประมวลกฎหมายอาญา และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
	<p><u>ถ้าการกระทำผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำต่อเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีซึ่งไม่ใช่ภรรยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</u></p> <p><u>มาตรา 284/2 ผู้ใดคุกคามทางเพศต่อผู้อื่นโดยอาศัยเหตุที่ผู้กระทำมีอำนาจเหนือกว่าผู้ถูกระทำ อันเนื่องจากความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชา นายจ้าง หรือผู้มีอำนาจเหนือประการอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</u></p>

3. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ

- 1) สำนักงานศาลยุติธรรม
- 2) สำนักงานอัยการสูงสุด
- 3) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- 4) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- 5) กระทรวงสาธารณสุข
- 6) สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
- 7) กระทรวงยุติธรรม
- 8) ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้อง
- 9) ประชาชน

4. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

1. ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามของคำว่า “กระทำซ้ำเรา” หรือไม่ อย่างไร
2. ท่านเห็นด้วยกับการยกเลิกความผิดอันยอมความได้ กรณีกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่า 15 ปี โดยใช้วัตถุหรืออวัยวะอื่นซึ่งมิใช่อวัยวะเพศล้วงล้าอวัยวะเพศหรือทวารหนักของบุคคล ซึ่งเป็นการกระทำระหว่างคู่สมรส ที่มีได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล หรือไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย ตามร่างมาตรา 6 หรือไม่ อย่างไร
3. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้มีความผิดฐานคุกคามทางเพศตามร่างมาตรา 7 หรือไม่ อย่างไร
4. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดเหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานคุกคามทางเพศ กรณีกระทำต่อเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีซึ่งไม่ใช่ภรรยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ตามร่างมาตรา 7 หรือไม่ อย่างไร
5. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดเหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานคุกคามทางเพศ กรณีอาศัยเหตุที่ผู้กระทำมีอำนาจเหนือกว่าผู้ถูกกระทำ อันเนื่องจากความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชา นายจ้าง หรือผู้มีอำนาจเหนือประการอื่น ตามร่างมาตรา 7 หรือไม่ อย่างไร
6. ท่านเห็นว่าที่ผ่านมานิยามคำว่า “กระทำซ้ำเรา” ตามประมวลกฎหมายอาญา มีปัญหาเกี่ยวกับการตีความหรือไม่ครอบคลุมความผิดในพฤติการณ์ต่าง ๆ หรือไม่ อย่างไร และการกระทำที่เป็นการคุกคามทางเพศซึ่งมิได้กำหนดเป็นฐานความผิดไว้อย่างชัดเจน มีปัญหาในการป้องปรามผู้กระทำผิดหรือไม่ อย่างไร รวมถึงการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้จะสามารถช่วยแก้ไขปัญหานั้นได้หรือไม่ อย่างไร
7. ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

5. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

5.1 กรอบระยะเวลาดำเนินการสำหรับการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ จำนวน 64 วัน นับตั้งแต่วันที่ 15 มกราคม 2567 ถึงวันที่ 18 มีนาคม 2567

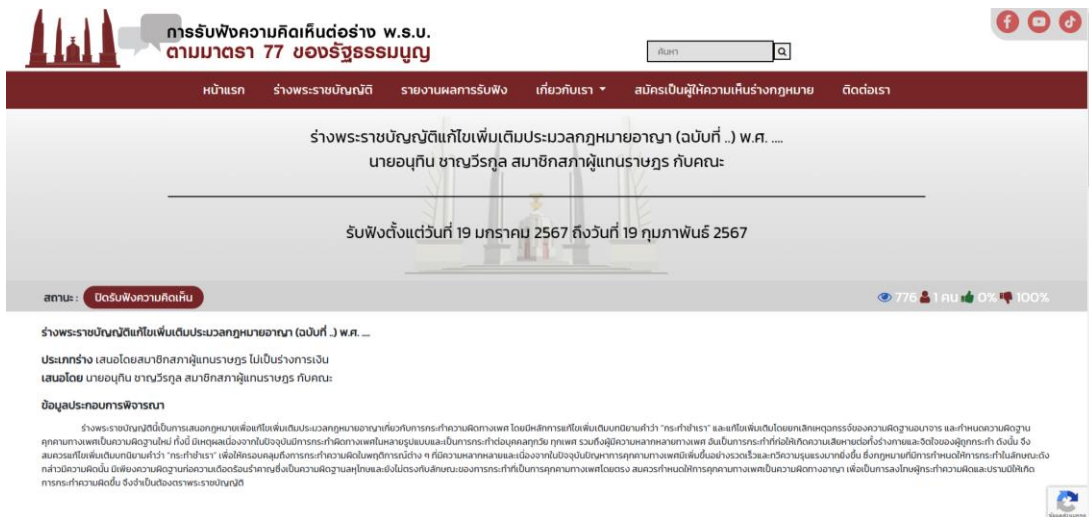
5.2 วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(1) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภาและส่งประเด็นไปรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง

(1.1) ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น ตั้งแต่วันที่ 19 มกราคม ถึงวันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567

(1.2) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

(1.3) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

- 1) สำนักงานศาลยุติธรรม
- 2) สำนักงานอัยการสูงสุด
- 3) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- 4) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- 5) กระทรวงสาธารณสุข
- 6) สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
- 7) กระทรวงยุติธรรม

8) ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้อง

8.1) มูลนิธิปวีณา หงสกุล เพื่อเด็กและสตรี

8.2) มูลนิธิเพื่อนหญิง

8.3) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก

8.4) มูลนิธิส่งเสริมสวัสดิภาพสตรีและเยาวชน

8.5) สมาคมฟ้าสีรุ้งแห่งประเทศไทย

9) ประชาชน

(2) การรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการอื่น

การสัมภาษณ์ หรือการเชิญให้เข้าร่วมชี้แจงหรือแสดงความคิดเห็น

การสัมภาษณ์ผู้สมัครให้ความเห็นทางกฎหมาย โดยส่งหนังสือเชิญทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 112 คน และเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ด้วยแอปพลิเคชัน Zoom จำนวน 14 คน

6. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

6.1 ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

6.1.1 จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

โดยมีผู้เข้าชม 768 ราย และมีผู้แสดงความคิดเห็นจำนวน 1 ราย

1. เพศ

ชาย จำนวน 1 คน (100%)

2. อายุ (ปี)

21 - 30 จำนวน 1 คน (100%)

3. ระดับการศึกษา

ปริญญาตรี จำนวน 1 คน (100%)

4. อาชีพ

รับจ้าง จำนวน 1 คน (100%)

5. ท่านเกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัตินี้ในฐานะใด

ประชาชน จำนวน 1 คน (100%)

6.1.2 จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

โดยมีหน่วยงานที่แสดงความคิดเห็นจำนวน 5 หน่วยงาน ได้แก่

1. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

2. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

3. กระทรวงสาธารณสุข

4. สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

5. มุลนิธิสงเสริมสตรีและเยาวชน

6.2 ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปได้ดังนี้

1. ท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามของคำว่า “กระทำชำเรา” หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>- กรณีการกำหนดเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “กระทำชำเรา” นั้น เห็นว่า เดิมประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 1 (18) ได้กำหนดนิยามของคำว่า “กระทำชำเรา” ไว้เพียงแค่ว่าจะต้องเป็นการกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำล่วงล้ำอวัยวะทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น ซึ่งการกำหนดคำนิยามดังกล่าวนี้ ย่อมมีความหมายว่าการกระทำอันจะถือว่าการประกอบความผิดเป็นการกระทำชำเราตามมาตรา 1 (18) นั้น วัตถุประสงค์ที่ใช้ในการกระทำความผิดจะต้องเป็นการกระทำโดยใช้อวัยวะเพศ (องคชาติ) ล่วงล้ำเข้าไปในอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่นเท่านั้น บุคคลซึ่งจะกระทำการอันจะถือได้ว่าเป็นความผิดดังกล่าวย่อมจะต้องเป็นเพศชาย อันเป็นบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับสภาพของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบันในเรื่องความแตกต่างทางเพศ ดังนั้น คำนิยามของคำว่า “กระทำชำเรา” ตามร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. ได้มีการกำหนดเพิ่มบทนิยามให้การกระทำอันถือได้ว่าเป็นการกระทำความผิดฐานกระทำชำเรานั้น ให้ความหมายความรวมถึงการกระทำโดยใช้อวัยวะเพศหรือสิ่งอื่นใดของผู้กระทำหรือของผู้อื่นล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่นหรือของผู้กระทำอันเป็นการกำหนดเพิ่มเติมคำนิยามเพื่อให้ครอบคลุมและคุ้มครองถึงกรณีของผู้ถูกกระทำหรือเหยื่อที่มีความแตกต่างกัน</p>	<p>- เดิมประมวลกฎหมายอาญาได้กำหนดคำนิยามของการกระทำชำเราโดยให้หมายถึงการกระทำโดยใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำต่ออวัยวะเพศ และมีบทบัญญัติให้การกระทำอนาจารเป็นความผิดอีกบทหนึ่งด้วย จึงเห็นได้ว่ากฎหมายมุ่งประสงค์จะแยกการกระทำที่เป็นการกระทำชำเราออกจากความผิดในลักษณะอื่น ๆ ดังนั้น การกำหนดคำนิยามของการกระทำชำเราในปัจจุบัน จึงมีความเหมาะสม และเป็นประโยชน์ในการพิจารณาปรับบทลงโทษผู้กระทำความผิดแล้ว (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ)</p> <p>- บทนิยามคำว่า “กระทำชำเรา” ตามร่างมาตรา 3 อาจตีความครอบคลุมการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ซึ่งไม่อาจเป็นการกระทำความผิดและไม่สอดคล้องกับหลักการกำหนดโทษทางอาญาที่รัฐพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 77 (สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ทางเพศกำเนิด เพศสภาพ หรือเพศวิถีของบุคคล ที่ถูกกระทำลักษณะเดียวกัน และเพื่อให้บุคคล ดังกล่าวได้รับความคุ้มครองและสามารถลงโทษ ผู้กระทำความผิดในทุกเพศได้อย่างเท่าเทียม (กระทรวงสาธารณสุข)</p> <p>- การแก้ไขบทนิยามของการกระทำชำเรา โดยการเพิ่มเติมคำว่า “หรือสิ่งอื่นใด” และ “หรือผู้อื่นใด” ทำให้เกิดการตีความได้อย่างกว้างขวางขึ้น อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่า นิยามของคำว่า “กระทำชำเรา” นั้นได้ครอบคลุม คำว่า “การกระทำอนาจาร” ในมาตรา 278 และ 279 หรือไม่ ถ้าไม่ครอบคลุมจึงเห็นสมควร เพิ่มเติมนิยามของคำว่า “กระทำอนาจาร” (มูลนิธิส่งเสริมสวัสดิภาพสตรีและเยาวชน)</p>	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. การแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามของคำว่า “กระทำชำเรา” ให้เกิดความชัดเจนสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันถึงความหลากหลายทางเพศ ซึ่งการกระทำที่เพิ่มเข้ามา ถ้าตามกฎหมายปัจจุบัน จะเป็นเพียงความผิดในฐานอนาจาร ทั้งนี้ ในกรณีของคำว่า “สิ่งอื่นใด” ควรมีความชัดเจน เพื่อให้ครอบคลุมความผิดในพฤติการณ์ต่าง ๆ และป้องกันปัญหาในการวินิจฉัยตีความในการบังคับใช้กฎหมาย (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์)

2. เมื่อพิจารณาถ้อยคำของร่างพระราชบัญญัตินี้กรณีนิยามคำว่า “กระทำชำเรา” นั้น อาจครอบคลุมกรณีเหล่านี้

- 1) อวัยวะหรือสิ่งของของผู้กระทำล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนักหรือช่องปากของผู้อื่น
- 2) อวัยวะหรือสิ่งของของคนอื่นล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนักหรือช่องปากของผู้กระทำ
- 3) อวัยวะหรือสิ่งของของผู้อื่นล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนักหรือช่องปากของตัวเอง
- 4) อวัยวะหรือสิ่งของของผู้กระทำล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนักหรือช่องปากของผู้กระทำเอง

ดังนั้นจึงอาจมีปัญหาการตีความว่าการกระทำชำเรา รวมถึงการกระทำของผู้กระทำที่ให้อวัยวะหรือสิ่งอื่นใดของตนเองล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนักหรือช่องปากของผู้กระทำเองด้วยหรือไม่ (การสัมภาษณ์ผู้สมัครให้ความเห็นทางกฎหมายผ่านระบบแอปพลิเคชัน ZOOM)

3. คำว่า “ล่วงล้ำ” ครอบคลุมการกระทำระหว่างเพศหญิงกับเพศหญิงหรือไม่ (การสัมภาษณ์ผู้สมัครให้ความเห็นทางกฎหมายผ่านระบบแอปพลิเคชัน ZOOM)

2. ท่านเห็นด้วยกับการยกเลิกความผิดอันยอมความได้ กรณีกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่า 15 ปี โดยใช้วัตถุหรืออวัยวะอื่นซึ่งมิใช่อวัยวะเพศล่วงล้ำอวัยวะเพศหรือทวารหนักของบุคคลซึ่งเป็นการกระทำระหว่างคู่สมรส ที่มีได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล หรือไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกระทำรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตายตามร่างมาตรา 6 หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นการลดอัตราโทษเดิมในเหตุฉกรรจ์ที่อาจยังมีใช้การข่มขืนออกไป อาจกระทบต่อความยุติธรรม (เว็บไซต์)
<ul style="list-style-type: none"> - กรณีการยกเลิกความผิดอันยอมความได้ตามร่างมาตรา 6 นั้น เห็นว่า เนื่องด้วยร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาดังกล่าว ได้กำหนดเพิ่มเติมค่านิยามของคำว่า “กระทำชำเรา” ให้หมายความรวมถึงกระทำโดยใช้อวัยวะเพศหรือสิ่งอื่นใดของผู้กระทำหรือของผู้อื่นล่วงล้ำอวัยวะเพศทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่นหรือของผู้ถูกระทำ ซึ่งมีผลทำให้การกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 278 วรรคสอง กรณีที่เป็นการกระทำระหว่างคู่สมรสซึ่งเดิมกำหนดให้เป็นความผิดอันยอมความได้ตามมาตรา 281 (1) นั้น ถือเป็นการกระทำความผิดฐานกระทำชำเรา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรคหนึ่ง และวรรคสอง และกรณีตามเหตุฉกรรจ์มาตรา 276 วรรคสาม มิใช่เป็นเพียงการกระทำที่ไม่สมควรในทางเพศอันที่จะถือว่าเป็นการกระทำความผิดฐานอนาจารตามที่กำหนดในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 278 วรรคสอง ที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน โดยที่การกระทำความผิดดังกล่าวมีลักษณะของการกระทำที่ร้ายแรง และก่อให้เกิดความกระทบกระเทือนแก่สภาพร่างกายและสภาพจิตใจในระยะยาวมากกว่าความผิดฐานกระทำอนาจาร แม้ผู้ถูกระทำจะเป็นสามีหรือภริยาของผู้กระทำก็ตาม ดังนั้น การร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวได้กำหนดยกเลิกมิให้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ความผิดตามมาตรา 276 วรรคหนึ่ง กับมาตรา 278 วรรคสอง เป็นความผิดเกี่ยวกับเพศที่กฎหมายได้กำหนดบทลงโทษไว้เท่ากัน จึงถือว่าเป็นความผิดที่มีความร้ายแรงระดับเดียวกัน ดังนั้น การกำหนดเงื่อนไขให้เป็นความผิดอันยอมความได้หรือไม่นั้น จึงควรจะใช้หลักเกณฑ์เดียวกัน ดังนี้ ตามกฎหมายอาญามาตรา 281 (1) กำหนดให้ความผิดตามมาตรา 276 วรรคหนึ่ง กับมาตรา 278 วรรคสอง อยู่ในอนุมาตราเดียวกัน จึงเหมาะสมแล้ว (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ) - การยกเลิกความผิดอันยอมความได้ กรณีกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่า 15 ปี ควรมีมาตรการรองรับ ถ้ายกเลิกแล้วผู้ถูกระทำอนาจารในกรณีดังกล่าวจะสามารถใช้สิทธิตามกฎหมายได้อย่างไร ถึงแม้จะเป็นการกระทำระหว่างคู่สมรส แต่บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย ซึ่งเป็นสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคลตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ความผิดฐานกระทำอนาจาร ตามมาตรา 278 วรรคสอง ตามประมวลกฎหมายอาญาที่บังคับใช้ อยู่เดิมเป็นความผิดอันยอมความได้ จึงเห็นด้วย กับหลักการของร่างมาตรา 6 ดังกล่าว</p> <p>(กระทรวงสาธารณสุข)</p> <p>- การตัดมาตรา 278 วรรคสอง ออกจาก รายการความผิดอันยอมความได้ เนื่องจาก เนื้อหาเดิมของมาตรา 278 วรรคสอง ได้ถูกตัด ออกไปตามที่ร่างพระราชบัญญัตินี้เสนอมา และมี เนื้อหาที่มีความหมายตรงกับ “การกระทำชำเรา” ซึ่งมีการเพิ่มเติมบทนิยามไว้ (18) และไม่ควรถูก กำหนดให้เป็นความผิดอันยอมความได้ ใดๆก็ตาม แม้ว่าจะเห็นด้วยกับการตัดมาตรา 278 วรรคสอง ออกจากรายการความผิดอัน ยอมความได้ และเห็นด้วยในส่วนของ การกำหนดให้ความผิดตามมาตรา 278 (ผิดฐาน อนาจาร) เป็นความผิดที่ยอมความได้ก็ตาม ในส่วนของความผิดตามมาตรา 276 วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นความผิดฐานกระทำชำเรา ซึ่งถึงแม้ว่าเป็น การกระทำระหว่างคู่สมรส และมีได้เกิดต่อหน้า ธารกำนัล หรือไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำได้รับ อันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตายก็ตาม ก็ไม่ควร กำหนดให้เป็นความผิดอันยอมความได้ ตามที่ ปรากฏในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ (ไม่ควรเปิด ให้มีการยอมความในกรณีกระทำชำเราคู่สมรส) เนื่องจากการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรสควร เกิดจากความยินยอมของทั้งสองฝ่าย ไม่ใช่กำลัง บังคับขืนใจหรือประทุษร้ายซึ่งกันและกัน (มูลนิธิ ส่งเสริมสวัสดิภาพสตรีและเยาวชน)</p>	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- ความผิดอันยอมความได้ควรมีลักษณะ 3 ประการ คือ (1) เป็นความผิดที่มีความเป็น อาชญากรรมน้อย (2) เป็นความผิดที่มีคุณธรรมทางกฎหมายในลักษณะเป็นเรื่องส่วนตัวอย่างมาก ที่พึงเคารพในเจตจำนงของผู้เสียหาย (3) เป็นความผิดที่มุ่งประสงค์คุ้มครองผู้เสียหายอย่างแท้จริง ดังนั้น

การกำหนดให้ความผิดใดเป็นความผิดที่ยอมความได้หรือไม่ ควรพิจารณาถึงกรอบความคิดดังกล่าว (สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)

3. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้มีความผิดฐานคุกคามทางเพศตามร่างมาตรา 7 หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>- ควรแยกนิยามการคุกคามทางเพศไปไว้ในบทนิยาม (เว็บไซต์)</p> <p>-</p>
<p>- มีความสอดคล้องกับหลักการและเหตุผลในการกำหนดให้มีคำว่า “การคุกคามทางเพศ” และกำหนดให้มีความผิดฐานคุกคามทางเพศเพื่อให้ชัดเจนว่าพฤติกรรมหรือการกระทำใดเป็นการคุกคามทางเพศ และสอดคล้องกับหลักไม่มีความผิด ไม่มีโทษ โดยไม่มีกฎหมาย ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 2</p> <p>(สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)</p> <p>- การกำหนดให้มีความผิดฐานคุกคามทางเพศ ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศ จึงเป็นเรื่องที่ดี เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ก่อให้เกิดปัญหาในการคุกคามทางเพศอย่างแพร่หลาย แต่อย่างไรก็ดี ควรมีการกำหนดให้ชัดเจนถึงพฤติกรรมในการกระทำแต่ละอย่าง ควรได้รับโทษในอัตราที่หนัก เบาไม่เท่ากัน (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์)</p> <p>- กรณีตามร่างมาตรา 7 กำหนดเพิ่มเติมความผิดฐานคุกคามทางเพศนั้น เห็นว่าเนื่องด้วยประมวลกฎหมายอาญาที่บังคับใช้อยู่เดิมในลักษณะ 9 ความผิดเกี่ยวกับเพศ มิได้กำหนดให้การคุกคามทางเพศเป็นความผิดไว้ โดยในปัจจุบันปัญหาการคุกคามทางเพศเป็นปัญหาสำคัญที่มีเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นส่งผลกระทบต่อผู้ถูกรกระทำทั้งทางร่างกายและ</p>	<p>- การกระทำที่เป็นการคุกคามทางเพศส่วนหนึ่งเกิดจากการหยอกล้อเกินสมควร การขาดสามัญสำนึกชั่วขณะหนึ่งเท่านั้น ดังนี้ การนำเอาพฤติกรรมที่ยังไม่ถึงกับการเป็นอาชญากรรมทางสังคมมากำหนดเป็นโทษทางอาญา ย่อมทำให้คดีอาญาในระบบล้นเกินจำเป็น กับทั้งเป็นการกำหนดลักษณะของการกระทำที่กว้างเกินไปจนเกิดความไม่ชัดเจนว่าการกระทำใดเป็นความผิด ต้องอาศัยการตีความว่าเป็นการกระทำผิดทางเพศหรือไม่ ซึ่งอาจทำให้การปรับใช้กฎหมายขาดประสิทธิภาพ (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ)</p>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>จิตใจสามารถเกิดขึ้นได้กับทั้งชาย หญิงและบุคคลหลากหลายทางเพศและในทุกสถานที่ อันถือเป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิของบุคคลผู้ถูกระงับ โดยลักษณะของการกระทำความผิดอันจะถือเป็นการคุกคามทางเพศ ตามที่กำหนดในมาตรา 284/1 วรรคสอง แห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้ กำหนดให้ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งปัจจุบันมีเพียงบทบัญญัติมาตรา 397 แห่งประมวลกฎหมายอาญาที่บัญญัติให้การกระทำด้วยประการใด ๆ ต่อผู้อื่น อันเป็นการรังแก ข่มเหง คุกคาม หรือกระทำการให้ได้รับความอับอายหรือเดือดร้อนรำคาญ ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท ซึ่งเป็นบทบัญญัติทั่วไปที่นำมาเป็นบทลงโทษผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นเพียงความผิดลหุโทษเท่านั้น จึงเห็นว่าการกำหนดให้การกระทำในลักษณะดังกล่าว ถือเป็นการกระทำความผิดฐานคุกคามทางเพศ ตามมาตรา 284/1 แห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. อาจจะทำให้การคุกคามทางเพศเกิดขึ้นน้อยลงและการกำหนดฐานความผิดดังกล่าวจะทำให้มีบทบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระงับเพื่อให้มีการลงโทษผู้กระทำความผิดในอัตราโทษที่สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับพฤติการณ์และลักษณะของการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นในปัจจุบันได้ (กระทรวงสาธารณสุข)</p> <p>- การกำหนดความผิดฐานคุกคามทางเพศ เพราะปัจจุบันพฤติการณ์คุกคามทางเพศเกิดขึ้นในสังคมจำนวนมาก และมีแนวโน้มนำไปสู่การกระทำชำเราได้ ปัจจุบันเหยื่อการคุกคามทางเพศไม่ได้มีแต่เฉพาะเพศหญิงเท่านั้น แต่เกิดได้กับทุกเพศทุกวัย อีกทั้งการคุกคามทางเพศนั้นยังเกิดขึ้นได้ง่าย เช่น การถูกมองหน้าอก การถูกแอบถ่ายในที่สาธารณะ การถูกวิจารณ์ทางเพศ</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>ในโซเซียลมีเดีย การถูกลบคำเนื้อตัวโดยที่ผู้เสียหายไม่ยินยอม โดยเหยื่อของการคุกคามทางเพศมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ และไม่สามารถแจ้งความดำเนินคดีต่อความผิดดังกล่าวได้ เนื่องจากไม่มีตัวบทกฎหมายที่กำหนดบทลงโทษไว้ นอกจากนี้ สังคมส่วนหนึ่งมองว่าพฤติกรรมการคุกคามทางเพศนั้นถือเป็นเรื่องเล็กน้อย จนปัญหาดังกล่าวถูกมองข้ามและไม่ได้รับการแก้ไข การมีร่างกฎหมายเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศน่าจะเป็นวิธีหนึ่งในการป้องปรามพฤติกรรมคุกคามทางเพศได้ (มูลนิธิส่งเสริมสวัสดิภาพสตรีและเยาวชน)</p>	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. การกำหนดบทนิยามคำว่า “คุกคามทางเพศ” ควรกำหนดไว้ในบทนิยามมาตรา 1 ตามประมวลกฎหมายอาญา โดยพิจารณาข้อเสนอแนะทั่วไปที่ 19 เรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิง ตามอนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ (Convention on the Elimination of All Form of Discrimination Against Woman : CEDAW) ประกอบการกำหนดบทนิยามด้วย แต่อย่างไรก็ตาม การกำหนดบทนิยามควรพิจารณาด้วยความรอบคอบและจำกัด เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบในวงกว้าง หากมีการบังคับใช้กฎหมายในอนาคต เช่น การกลั่นแกล้งฝ่ายตรงข้าม เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)
2. การกำหนดนิยาม “การคุกคามทางเพศ” ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ครอบคลุมการคุกคามทางเพศผ่านสื่อออนไลน์ซึ่งปัจจุบันเกิดขึ้นจำนวนมากในสังคมหรือไม่ นอกจากนี้ ควรพิจารณาให้มีการกำหนดโทษสำหรับการกระทำที่เกิดขึ้นก่อนการคุกคามทางเพศประกอบด้วย โดยเฉพาะการกระทำที่เกิดขึ้นกับเด็ก เช่น การชักชวน การส่งสื่อลามกให้เด็ก การโน้มน้าวให้เด็กกระทำตามคลิปวิดีโอและส่งของขวัญให้เป็นการตอบแทน การติดตามทางโซเซียลมีเดียและแสดงออกว่าอยู่ในบริเวณใกล้เคียงโดยสามารถเข้าถึงตัวผู้ถูกรกระทำได้ทันที เป็นต้น (การสัมภาษณ์ผู้สมัครให้ความเห็นทางกฎหมายผ่านระบบแอปพลิเคชัน ZOOM)
3. การกำหนดนิยามคำว่า “คุกคามทางเพศ” ควรพิจารณาความเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 ประกอบด้วย (การสัมภาษณ์ผู้สมัครให้ความเห็นทางกฎหมายผ่านระบบแอปพลิเคชัน ZOOM)

4. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดเหตุการณ์ในความผิดฐานคุกคามทางเพศ กรณีกระทำต่อเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี ซึ่งไม่ใช่ภรรยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ตามร่างมาตรา 7 หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>- เหตุการณ์นี้ไม่รวมการกระทำโดยทำให้ผู้ถูกกระทำเข้าใจว่าผู้กระทำมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิดและอัตราโทษน้อยกว่าเดิม (เว็บไซต์)</p>
<p>- การกำหนดเหตุการณ์ในความผิดฐานคุกคามทางเพศ กรณีกระทำต่อเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี ซึ่งไม่ใช่ภรรยาหรือสามีของตนโดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ สิทธิของเด็ก เด็กนั้นควรต้องได้รับการคุ้มครองซึ่งการคุกคามทางเพศนั้นอาจเป็นจุดเริ่มต้นไปสู่การกระทำความผิดที่รุนแรงยิ่งขึ้น เช่น การข่มขืน กระทำชำเรา การล่วงละเมิดทางเพศ ดังนั้น การกำหนดเหตุการณ์ จึงเป็นการสมควรที่จะลงโทษผู้กระทำ ความผิดให้หนักขึ้น ทั้งยังเป็นการป้องปรามมิให้ผู้ใดกระทำความผิดดังกล่าว (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์)</p> <p>- กรณีการกำหนดเหตุการณ์ ตามร่างมาตรา 7 นั้น เห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว มาตรา 284/1 วรรคสาม เป็นบทบัญญัติที่มีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองเด็ก ซึ่งมีอายุไม่เกินสิบห้าปี และเป็นเหตุการณ์สำหรับลงโทษผู้กระทำ ความผิดในอัตราโทษที่สูงขึ้น ทั้งนี้ ไม่ว่าจะลักษณะของการกระทำความผิดฐานคุกคามทางเพศต่อเด็ก จะมีการสัมผัสเนื้อตัวของเด็กหรือไม่ก็ตาม ซึ่งโดยส่วนใหญ่ปัญหาดังกล่าวมักเกิดจากบุคคลที่มีความใกล้ชิดกับเด็ก ประกอบกับการคุกคามทางเพศต่อเด็กที่มีอายุไม่เกินสิบห้าปีอาจส่งผลทำให้เกิดการกระทบกระเทือนหรือเป็นบาดแผลทางจิตใจและสภาพอารมณ์ของเด็กในระยะยาว</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>และอาจส่งผลกระทบต่อเด็กแสดงพฤติกรรม เปลี่ยนแบบจากการกระทำที่เด็กนั้นเคยถูกกระทำ ต่อบุคคลอื่นในอนาคตต่อไปด้วย ดังนั้น การกำหนดให้มีเหตุการณ์เพื่อลงโทษแก่ผู้กระทำ ความผิดในกรณีดังกล่าวอาจทำให้การกระทำ คุกคามทางเพศต่อเด็กเกิดขึ้นได้น้อยลง จึงเห็นด้วย กับการกำหนดเหตุการณ์ตามร่างมาตรา 7 ดังกล่าว (กระทรวงสาธารณสุข)</p> <p>- ควรเพิ่มบทลงโทษ เนื่องจากการคุกคาม ทางเพศต่อเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีนั้น ถือเป็น ความผิดที่สร้างความเสียหายต่อบุคคล ครอบครัว และสังคมโดยรวม เยาวชนคืออนาคตของชาติ การกระทำความผิดต่อเยาวชนคือการกระทำ ความเสียหายให้แก่ชาติบ้านเมือง (มูลนิธิส่งเสริมสวัสดิ ภาพสตรีและเยาวชน)</p>	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- การบัญญัติให้มีเหตุการณ์ตามร่างมาตรา 7 ควรพิจารณากำหนดตามความร้ายแรง
 ของอันตรายที่เกิดขึ้นจากการกระทำความผิดของผู้กระทำที่ส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อย
 ของประชาชน ทั้งนี้ การคุกคามทางเพศย่อมส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ถูกคุกคาม
 ในแต่ละรายแตกต่างกันตามพฤติการณ์ที่ถูกคุกคาม จึงควรพิจารณาเรื่องผลกระทบบ้าง ซึ่งเป็นผลของ
 การกระทำความผิดที่ทำให้ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้น โดยเป็นผลทั่วไปที่บุคคลสามารถคาดเห็นได้
 ประกอบด้วย (สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)

5. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดเหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานคุกคามทางเพศ กรณีอาศัยเหตุที่ผู้กระทำมีอำนาจเหนือกว่าผู้ถูกระทำ อันเนื่องจากความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชา นายจ้าง หรือผู้มีอำนาจเหนือประการอื่น ตามร่างมาตรา 7 หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	<p>- เหตุฉกรรจ์นี้ไม่รวมการกระทำโดยทำให้ผู้ถูกระทำเข้าใจว่าผู้กระทำมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด และอัตราโทษน้อยกว่าเดิม (เว็บไซต์)</p>
<p>- การกำหนดเหตุฉกรรจ์ในความผิดฐานคุกคามทางเพศ กรณีอาศัยเหตุที่ผู้กระทำมีอำนาจเหนือกว่าผู้ถูกระทำ อันเนื่องมาจากความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชา นายจ้าง หรือผู้มีอำนาจเหนือประการอื่น ซึ่งปัจจุบันในกรณีนี้ เกิดปัญหาคุกคามทางเพศในที่ทำงานขึ้นอย่างมากมาย ทั้งโดยการใช้วาจาที่มีหลายประเภท เช่น การวิพากษ์วิจารณ์รูปร่างและการแต่งกายที่สื่อไปทางเพศ การพูดเรื่องตลกเกี่ยวกับเพศ พูดตะลอม และหยอกล้อที่มีนัยทางเพศ ไม่ว่าจะเป็นการพูดคุยต่อหน้า จับกลุ่มนินทาลับหลัง หรือคุยโทรศัพท์ จึงเป็นเรื่องที่ดีที่มีการกำหนดโทษในกรณีดังกล่าว (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์)</p> <p>- เหตุฉกรรจ์ตามร่างมาตรา 7 (มาตรา 284/2) เห็นว่า เนื่องจากปัญหาการคุกคามทางเพศเป็นปัญหาที่สามารถพบเจอได้ในทุกสถานที่ ไม่ว่าจะบุคคลผู้กระทำและผู้ถูกระทำจะมีความสัมพันธ์หรือตำแหน่งทางสังคมเกี่ยวข้องกันหรือไม่ก็ตาม หากการคุกคามทางเพศเกิดขึ้นโดยการอาศัยอำนาจของผู้กระทำที่เหนือกว่าผู้ถูกระทำ ไม่ว่าจะเป็นการคุกคามโดยผู้กระทำเป็นผู้บังคับบัญชา นายจ้าง หรือในกรณีอื่น ซึ่งอาจทำให้ผู้ถูกระทำที่มีฐานะเป็นผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาไม่สามารถหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนจากการคุกคามดังกล่าวได้และหากขัดขืนอาจทำให้เกิดการข่มขู่ ข่มเหง หรือกระทำการอันไม่เป็นธรรมต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพ และกระทบต่อการทำงาน จึงเห็นด้วยกับการกำหนดให้มีเหตุฉกรรจ์สำหรับความผิดฐาน</p>	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
<p>คุกคามทางเพศตามร่างมาตรา 7 ดังกล่าว (กระทรวงสาธารณสุข)</p> <p>- บุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่า ไม่ว่าจะในมิติทางสังคมหรือทางเศรษฐกิจ อาจใช้อำนาจที่เหนือกว่าดังกล่าวเป็นข้ออ้างหรือข้อต่อรองในการคุกคามทางเพศผู้ที่มีสถานะด้อยกว่า การที่มีกฎหมายกำหนดโทษต่อบุคคลที่มีพฤติกรรมคุกคามทางเพศในกรณีนี้จึงถือเป็นการปกป้องคุ้มครองสวัสดิภาพของผู้ด้อยสถานะในสังคม (มูลนิธิส่งเสริมสวัสดิภาพสตรีและเยาวชน)</p>	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- การบัญญัติให้มีเหตุการณ์จรรยาบรรณตามร่างมาตรา 7 ควรพิจารณากำหนดตามความร้ายแรงของอันตรายที่เกิดขึ้นจากการกระทำความผิดของผู้กระทำที่ส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ทั้งนี้ การคุกคามทางเพศย่อมส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ถูกคุกคามในแต่ละรายแตกต่างกันตามพฤติการณ์ที่ถูกคุกคาม จึงควรพิจารณาเรื่องผลกระทบ ซึ่งเป็นผลของการกระทำความผิดที่ทำให้ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้น โดยเป็นผลทั่วไปที่บุคคลสามารถคาดเห็นได้ประกอบด้วย (สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)

6. ท่านเห็นว่าที่ผ่านมานิยามคำว่า “กระทำชำเรา” ตามประมวลกฎหมายอาญามีปัญหาเกี่ยวกับการตีความหรือไม่ครอบคลุมความผิดในพฤติการณ์ต่าง ๆ หรือไม่ อย่างไร และการกระทำที่เป็นการคุกคามทางเพศซึ่งมิได้กำหนดเป็นฐานความผิดไว้อย่างชัดเจน มีปัญหาในการป้องปรามผู้กระทำผิด หรือไม่ อย่างไร รวมถึงการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้จะสามารถช่วยแก้ไขปัญหานั้นได้หรือไม่ อย่างไร

(1) แม้ในปัจจุบันการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศจะมีการกระทำผิดในหลายรูปแบบ แต่บทบัญญัติในความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญาที่ใช้ในปัจจุบันครอบคลุมและบังคับใช้ได้ เช่น การใช้วัตถุอื่นใดล่วงล้ำอวัยวะเพศ ซึ่งแม้ตามประมวลกฎหมายอาญาจะถือว่าเป็นการกระทำอนาจาร แต่กฎหมายได้กำหนดโทษของการกระทำดังกล่าวในระดับเดียวกับการกระทำชำเราอยู่แล้ว ดังนั้นการแก้ไขนิยามตามร่างมาตรา 3 จึงไม่ได้ช่วยแก้ปัญหามองการป้องปรามผู้กระทำผิดแต่อย่างใด (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ)

(2) การนิยามคำว่า “กระทำชำเรา” ควรสอดคล้องกับหลักการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ (General Principle of respect for human dignity) เมื่อพิจารณาเรื่องความเสียหาย (harm) การที่ผู้กระทำใช้สิ่งอื่นใดหรืออวัยวะอื่นใดล่วงล้ำอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้เสียหาย น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายเท่ากับการที่ผู้กระทำใช้อวัยวะเพศล่วงล้ำอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้เสียหาย เนื่องจากการลดทอนศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้เสียหาย อย่างไรก็ตาม การที่ผู้กระทำใช้สิ่งอื่นใดหรืออวัยวะอื่นใดล่วงล้ำอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้เสียหาย เพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ เป็นเหตุเพิ่มโทษของความผิดฐานกระทำอนาจาร โดยผู้กระทำจะมีความผิดฐานอนาจารโดยการล่วงล้ำ (sexual assault by penetration) เท่านั้น แม้ว่าความผิดฐานอนาจารโดยการล่วงล้ำตามมาตรา 278 วรรคสอง จะกำหนดโทษเท่ากับความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราตามมาตรา 276 ซึ่งน่าจะเป็นสิ่งที่สะท้อนความรุนแรงของทั้งสองความผิดให้เห็นได้เท่ากัน แต่ความรู้สึกของสังคม และผลกระทบต่อผู้เสียหายระหว่างข้อหาข่มขืนกระทำชำเรากับข้อหาอนาจารแตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญ (**สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ**)

(3) ที่ผ่านมานิยามคำว่า “กระทำชำเรา” ตามประมวลกฎหมายอาญา ไม่ครอบคลุมพฤติกรรมทางเพศในสังคมปัจจุบันที่มีความหลากหลาย จึงเกิดปัญหาในการตีความ ดังนั้น การเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ จึงเป็นเรื่องที่ดีและมีความชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมาย อีกทั้ง ยังมีมาตรการในการป้องปรามในการกระทำความผิดด้วย (**กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์**)

(4) คำว่า “กระทำชำเรา” ตามประมวลกฎหมายอาญาที่ใช้บังคับในปัจจุบัน ย่อมหมายความว่าต้องเป็นการกระทำโดยใช้อวัยวะเพศ (องคชาติ) ล่วงล้ำเข้าไปในอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น ไม่ได้หมายความรวมถึงการที่บุคคลนำสิ่งอื่นใดล่วงล้ำเข้าไปในอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น ซึ่งการกระทำดังกล่าวจะถือเป็นการกระทำความผิดฐานกระทำอนาจารตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 278 และมาตรา 279 เท่านั้น โดยเฉพาะกรณีที่บุคคลเพศหญิงกระทำชำเราบุคคลอื่นไม่ว่าเพศใดโดยใช้วัตถุอื่นใดก็ตามเพื่อสนองความใคร่ของตัวเอง หรือการที่บุคคลเพศหญิงบังคับให้บุคคลเพศชายใช้อวัยวะเพศกระทำต่ออวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของตนเอง ซึ่งอาจเกิดจากการถูกบังคับขืนใจให้กระทำโดยไม่ยินยอม บุคคลเพศหญิงย่อมไม่สามารถเป็นผู้กระทำความผิดตามมาตรา 276 ได้ โดยเป็นเพียงความผิดฐานกระทำชำเราตามมาตรา 278 วรรคสอง และมาตรา 279 วรรคสี่ แห่งประมวลกฎหมายอาญาเท่านั้น ซึ่งการกระทำความผิดฐานกระทำชำเราไม่ควรจำกัดอยู่เพียงเฉพาะว่าต้องเป็นการกระทำโดยใช้อวัยวะเพศกระทำต่ออวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น แต่ควรกำหนดครอบคลุมให้หมายถึงการกระทำใดไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ ก็ตามที่ส่งผลทำให้ผู้ถูกระทำเกิดบาดเจ็บทางร่างกายและต่อสภาพจิตใจของผู้ถูกระทำในลักษณะเดียวกันด้วย

การกระทำความผิดที่เป็นการคุกคามทางเพศ ได้มีบทบัญญัติเพื่อคุ้มครองทั้งในภาคประชาชนและทางราชการอันได้แก่ มาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2551 ซึ่งกำหนดห้ามมิให้นายจ้างกระทำการล่วงเกิน คุกคาม หรือก่อความเดือดร้อนรำคาญทางเพศต่อลูกจ้าง และได้กำหนดโทษไว้ตามมาตรา 147 ซึ่งผู้ถูกระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท และกรณีข้าราชการได้มีบทบัญญัติตามมาตรา 83 (8) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ประกอบกับกฎ ก.พ. ว่าด้วยการกระทำความผิดอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ พ.ศ. 2553

ได้กำหนดลักษณะของการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศที่ให้อธิบายว่าเป็นการกระทำผิดวินัยของข้าราชการพลเรือน ซึ่งสามารถลงโทษข้าราชการผู้กระทำผิดได้เพียงโทษทางวินัยข้าราชการเท่านั้น ส่วนการดำเนินคดีทางอาญาทั้งสองกรณีดังกล่าวยังคงเป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา 397 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งจะเห็นได้ว่าบทบัญญัติที่จะใช้ลงโทษแก่ผู้กระทำผิดนั้นจึงมีเพียงโทษปรับอันเป็นบทลงโทษที่ไม่รุนแรงเพียงพอที่จะป้องปรามการกระทำความผิดดังกล่าว ดังนั้น การกำหนดให้มีบทบัญญัติเพื่อรองรับให้การกระทำดังกล่าวถือเป็นการกระทำความผิดฐานคุกคามทางเพศ และมีบทลงโทษที่สามารถลงโทษผู้กระทำผิดให้หนักขึ้น อาศัยปัญหาการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศที่มีแนวโน้มทวีความรุนแรงมากขึ้นในปัจจุบันได้ ดังนั้น อาศัยเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น จึงเห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. (กระทรวงสาธารณสุข)

(5) ที่ผ่านมานโยบายของคำว่า “กระทำชำเรา” ตามประมวลกฎหมายอาญา มีปัญหาทั้งในเรื่องการตีความและความครอบคลุมความผิด ด้วยเหตุว่ากฎหมายอาญาต้องถูกตีความอย่างเคร่งครัด การตีความที่เกินตัวบทกฎหมายอาจกระทบสิทธิของผู้กระทำความผิด

ในสภาพสังคมปัจจุบัน พฤติการณ์การกระทำชำเราผู้เสียหายมีรูปแบบที่หลากหลายกว่ายุคก่อน เช่น การใช้สิ่งของล่อล่อเข้าไปในอวัยวะเพศหรือส่วนอื่น ๆ ของร่างกายของผู้เสียหายเพื่อตอบสนองความใคร่ของผู้กระทำ แต่เนื่องจากการให้ความหมายของคำว่า “กระทำชำเรา” ในประมวลกฎหมายอาญายังไม่ครอบคลุมพฤติการณ์ที่หลากหลายเหล่านั้นผู้ถูกกระทำจึงไม่สามารถแจ้งดำเนินคดีต่อผู้กระทำในฐานะ “กระทำชำเรา” ได้ โดยอาจถูกตีความเป็นความผิดฐาน “กระทำอนาจาร” แทน ซึ่งมีโทษน้อยกว่า จึงเห็นว่ามีควมจำเป็นอย่างยิ่งที่จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามของคำว่า “กระทำชำเรา” ให้มีความครอบคลุมมากยิ่งขึ้น (มูลนิธิส่งเสริมสวัสดิภาพสตรีและเยาวชน)

7. ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

(1) ความผิดฐานคุกคามทางเพศ ตามร่างมาตรา 7 เป็นความผิดที่กำหนดโทษน้อยกว่าความผิดฐานกระทำชำเรา ตามมาตรา 276 วรรคหนึ่ง และการกระทำอนาจาร ตามมาตรา 278 วรรคสอง แต่ไม่ได้ถูกบัญญัติให้เป็นให้เป็นความผิดอันยอมความได้ ตามมาตรา 281 แต่อย่างไร (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ)

(2) กรณีผู้กระทำชำเราเป็นโรคติดต่อร้ายแรงทางเพศสัมพันธ์ อย่างเช่น กรณีผู้ติดเชื้อไวรัสเอชไอวี ที่ร่างกายไม่มีภูมิคุ้มกันเพียงพอในการป้องกันร่างกายจากเชื้อโรคนอก ทำให้เกิดโรคติดเชื้ออื่น ๆ แทรกซ้อนได้ ได้กระทำชำเราผู้อื่นโดยไม่รู้ว่าเป็นผู้ป่วยติดเชื้อ ควรจะมีการกำหนดบทลงโทษผู้กระทำความผิดให้ได้รับโทษหนักขึ้น (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์)

(3) ควรเพิ่มบทบัญญัติความหมายของคำว่า “กระทำอนาจาร” ไว้ในประมวลกฎหมายด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถตีความพฤติการณ์ได้อย่างชัดเจน และสามารถแยกแยะพฤติการณ์ของ “การกระทำชำเรา” “การกระทำอนาจาร” และ “การคุกคามทางเพศ” ออกจากกันได้อย่างชัดเจนและครอบคลุม (มูลนิธิส่งเสริมสวัสดิภาพสตรีและเยาวชน)

(4) เห็นควรให้มีการระบุโทษการกระทำซ้ำเราต่อผู้สูงอายุให้สูงขึ้น เนื่องจากผู้สูงอายุมักไม่มีทางต่อสู้เมื่อตกเป็นเหยื่อการกระทำซ้ำเราด้วยสภาพร่างกาย โดยโทษควรไม่น้อยกว่าการกระทำซ้ำเราต่อเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี **(มูลนิธิส่งเสริมสวัสดิภาพสตรีและเยาวชน)**

(5) พฤติการณ์ “กระทำซ้ำเรา” “กระทำอนาจาร” และ “คุกคามทางเพศ” เป็นสิ่งที่บั่นทอนต่อความปลอดภัยต่อสวัสดิภาพและอนาคตของคนในสังคมทุกเพศทุกวัยในระยะยาว การกำหนดโทษจึงต้องคำนึงถึงความเสียหายต่อผู้ที่ตกเป็นเหยื่อในทุกมิติอย่างถี่ถ้วน และควรกำหนดความรับผิดชอบของผู้กระทำผิด โดยเฉพาะในส่วนของความเสียหายที่ไม่ใช่เป็นการรักษาพยาบาล ความเจ็บป่วยที่เกิดจากการถูกรกระทำซ้ำเรา การกระทำอนาจาร และการคุกคามทางเพศ ตัวอย่างเช่น ค่าจิตแพทย์ ค่าใช้จ่ายในการทำแท้งในกรณีที่มีการตั้งครรภ์หรือการรักษาพยาบาลในกรณีที่มีการติดเชื้อ HIV จากผู้กระทำซ้ำเรา เป็นต้น **(มูลนิธิส่งเสริมสวัสดิภาพสตรีและเยาวชน)**

(6) ปัจจุบันการกระทำอนาจารและการคุกคามทางเพศผ่านระบบอินเทอร์เน็ตมีความรุนแรงมากขึ้น ภาครัฐควรมีการศึกษารูปแบบและผลกระทบต่อเหยื่อที่ถูกกระทำอนาจารผ่านช่องทางนี้ให้ครอบคลุมมากขึ้น **(มูลนิธิส่งเสริมสวัสดิภาพสตรีและเยาวชน)**

(7) ในส่วนของการนิยามคำว่า “การคุกคามทางเพศ” ควรเพิ่มข้อความว่า “...กระทำไปด้วยเจตนาหลอมน ล่อลวง หรือวิธีการอื่นใด โดยการอ้างเหตุในการพิจารณาให้คุณให้โทษในตำแหน่งหน้าที่ต่อผู้ถูกรกระทำ” อาจทำให้ความหมายของการคุกคามทางเพศมีความรัดกุมมากยิ่งขึ้น **(มูลนิธิส่งเสริมสวัสดิภาพสตรีและเยาวชน)**

(8) ควรมีกฎหมายรองรับวิธีการเพื่อความปลอดภัยเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศผ่านสื่อออนไลน์ แม้ว่าผู้กระทำผิดยังไม่ตกเป็นจำเลย เช่น ให้หยุดการติดต่อกับผู้ถูกรกระทำ **(การสัมภาษณ์ผู้สมัครให้ความเห็นทางกฎหมายผ่านระบบแอปพลิเคชัน ZOOM)**

(9) ควรมีการปรับแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับความผิดทางเพศต่าง ๆ ผ่านวิธีการใช้สื่อออนไลน์เนื่องจากเป็นเรื่องใหม่ที่เดิมกฎหมายอาญายังไม่ครอบคลุม จึงควรมีการปรับปรุงแก้ไขให้กฎหมายอาญาทันสมัยเท่าทันกับรูปแบบการทำความผิดผ่านสื่อออนไลน์เหล่านั้น โดยเฉพาะการคุ้มครองเด็กที่ถูกล่วงละเมิดผ่านสื่อออนไลน์ นอกจากนี้ ควรมีกฎหมายรองรับให้ผู้ปกครองดูแลบุตรอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับการใช้สื่อออนไลน์หรือมีมาตรการบังคับให้ผู้ปกครองต้องดูแลหรือมีการให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการป้องกันการล่วงละเมิดทางเพศผ่านการใช้โทรศัพท์มือถือหรือเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ **(การสัมภาษณ์ผู้สมัครให้ความเห็นทางกฎหมายผ่านระบบแอปพลิเคชัน ZOOM)**

(10) ตามหลักการของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ควรพิจารณา 4 มาตรการในการบริหารจัดการเรื่องความรุนแรงและการทำความผิดทางเพศกับเด็ก ได้แก่ มาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางบริหาร มาตรการทางสังคม มาตรการทางการศึกษา ซึ่งการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาเป็นมาตรการทางกฎหมายที่สอดคล้องกับอนุสัญญาดังกล่าว ทั้งนี้ ควรพิจารณาการควบคุมภาคธุรกิจในการออกแบบผลิตภัณฑ์อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ โดยควรพัฒนามาตรฐานที่เกี่ยวข้องต่อไปในอนาคตเพื่อให้มีมาตรการป้องกันการเกิดความรุนแรงหรือการล่วงละเมิดทางเพศเด็กต่อไป **(การสัมภาษณ์ผู้สมัครให้ความเห็นทางกฎหมายผ่านระบบแอปพลิเคชัน ZOOM)**

ส่วนที่ 3 รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติ

1. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

เนื่องจากปัจจุบันมีการกระทำผิดทางเพศหลายรูปแบบ โดยเป็นการกระทำต่อบุคคลทุกวัย ทุกเพศ รวมถึงผู้มีความหลากหลายทางเพศ อันเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทั้งร่างกาย และจิตใจของผู้ถูกกระทำ ดังนั้น จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “กระทำชำเรา” เพื่อให้ครอบคลุมถึงการกระทำผิดในพฤติการณ์ต่าง ๆ ที่มีความหลากหลาย และเนื่องจากในปัจจุบันปัญหาการคุกคามทางเพศมีเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งกฎหมายที่มีการกำหนดให้การกระทำในลักษณะดังกล่าวมีความผิดนั้น มีเพียงความผิดฐานก่อความเดือดร้อนรำคาญซึ่งเป็นความผิดฐานลหุโทษ และยังไม่ตรงกับลักษณะของการกระทำที่เป็นการคุกคามทางเพศโดยตรง สมควรกำหนดให้การคุกคามทางเพศเป็นความผิดทางอาญา เพื่อเป็นการลงโทษผู้กระทำความผิดและปรามมิให้เกิดการกระทำ ความผิดขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ

2. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

มาตรา 25 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย นอกจากที่บัญญัติคุ้มครองไว้เป็นการเฉพาะในรัฐธรรมนูญแล้ว การใดที่มีได้ห้ามหรือจำกัดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือในกฎหมายอื่น บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพที่จะทำกรนั้นได้และได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ ตราบเท่าที่การใช้สิทธิหรือเสรีภาพเช่นว่านั้นไม่กระทบกระเทือนหรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น

สิทธิหรือเสรีภาพใดที่รัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ หรือให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ แม้ยังมิได้มีการตรากฎหมายนั้นขึ้นใช้บังคับ บุคคลหรือชุมชนย่อมสามารถใช้สิทธิหรือเสรีภาพนั้นได้ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ สามารถยกบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเพื่อใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลได้

บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพหรือจากการกระทำความผิดอาญาของบุคคลอื่น ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับการเยียวยาหรือช่วยเหลือจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา 27 บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย มีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน

ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ไม่ว่าด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือเหตุอื่นใด จะกระทำมิได้

มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิหรือเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น หรือเพื่อคุ้มครองหรืออำนวยความสะดวกให้แก่เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ หรือผู้ด้อยโอกาส ย่อมไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม

บุคคลผู้เป็นทหาร ตำรวจ ข้าราชการ เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ และพนักงานหรือลูกจ้างขององค์กรของรัฐย่อมมีสิทธิและเสรีภาพเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป เว้นแต่ที่จำกัดไว้ในกฎหมายเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการเมือง สมรรถภาพ วินัย หรือจริยธรรม

มาตรา 28 บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย

การจับและการคุมขังบุคคลจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายของศาลหรือมีเหตุอย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

การค้นตัวบุคคลหรือการกระทำใดอันกระทบกระเทือนต่อสิทธิหรือเสรีภาพในชีวิตหรือร่างกายจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีเหตุตามที่กฎหมายบัญญัติ

การทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีการโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมจะกระทำมิได้

มาตรา 29 บุคคลไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่ได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้นจะหนักกว่าโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำความผิดมิได้

ในคดีอาญา ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด และก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุดแสดงว่าบุคคลใดได้กระทำความผิด จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสมือนเป็นผู้กระทำความผิดมิได้

การควบคุมหรือคุมขังผู้ต้องหาหรือจำเลยให้กระทำได้เพียงเท่าที่จำเป็น เพื่อป้องกันมิให้มีการหลบหนี

ในคดีอาญา จะบังคับให้บุคคลให้การเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเองมิได้

คำขอประกันผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญาต้องได้รับการพิจารณาและจะเรียกหลักประกันจนเกินควรแก่กรณีมิได้ การไม่ให้ประกันต้องเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา 32 บุคคลย่อมมีสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง และครอบครัว

การกระทำอันเป็นการละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าในทางใด ๆ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ

มาตรา 34 บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่น การจำกัดเสรีภาพดังกล่าวจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันสุขภาพของประชาชน

เสรีภาพทางวิชาการย่อมได้รับความคุ้มครอง แต่การใช้เสรีภาพนั้นต้องไม่ขัดต่อหน้าที่ของปวงชนชาวไทยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และต้องเคารพและไม่ปิดกั้นความเห็นต่างของบุคคลอื่น

ยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคงปลอดภัย เอกရာช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลก บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติ ด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม โดยปรับเปลี่ยนทัศนคติและบทบาทเพศ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและการยอมรับของสังคมต่อเรื่องเพศสภาพและความเสมอภาคทางเพศ ส่งเสริมให้ทุกเพศมีส่วนร่วมรับผิดชอบครอบครัวและร่วมกันพัฒนาสังคม ส่งเสริมความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว พัฒนาระบบสวัสดิการทางสังคมในสถานประกอบการเพื่อให้ทั้งชายและหญิงสามารถดูแลครอบครัวได้อย่างสมดุลกับการทำงาน ส่งเสริมการสร้างประชากรรุ่นใหม่บนรากฐานของครอบครัวที่มีคุณภาพ เพื่อโอกาสของสตรีในการทำงานเชิงเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนเพิ่มศักยภาพความรู้ความสามารถและภาวะผู้นำของสตรี เพื่อให้สามารถมีบทบาทในการทางการเมืองและการบริหารทั้งในระดับสากล ระดับชาติและในระดับท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสมและกว้างขวาง

หนังสือสัญญาระหว่างประเทศ/ข้อตกลงหรือความตกลงระหว่างประเทศ

- อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีทุกรูปแบบ (Convention on the Elimination of All Form of Discrimination Again Woman : CEDAW) ภาค 1 ข้อ 2

รัฐภาคีทั้งหลายขอประณามการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ ตกลงที่จะติดตามนโยบายเกี่ยวกับการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีโดยวิธีที่เหมาะสมทุกประการและโดยไม่ชักช้า และเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายนี้ ตกลงที่จะ

(ก) บรรจุหลักการของความเสมอภาคของบุรุษและสตรีไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งชาติของตนหรือในบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เหมาะสมอื่น ๆ ถ้าหากว่ายังไม่รวมเข้าไว้ในรัฐธรรมนูญและบทบัญญัติเหล่านั้น และประกันที่จะให้มีการปฏิบัติตามหลักการนี้ โดยทางกฎหมายและวิธีการที่เหมาะสมอื่น ๆ

- ปฏิญญาสหพันธ์การวางแผนครอบครัวระหว่างประเทศ

สิทธิทางเพศ คือสิทธิของบุคคลที่ถูกระบุไว้แล้วในกฎหมายและข้อตกลงต่าง ๆ ทั้งในระดับประเทศและนานาชาติ อันจะเป็นสิทธิของคนทุกคนที่ต้องได้รับโดยไม่ถูกเลือกปฏิบัติ ไม่มีการบังคับ และไม่มี ความรุนแรง ในเรื่องต่อไปนี้

- ก. การควบคุมเนื้อตัวร่างกายของตนเอง
- ข. การเลือกคู่ครอง
- ค. การตัดสินใจว่าจะมีเพศสัมพันธ์หรือไม่
- ง. การสมัครใจมีความสัมพันธ์ทางเพศ
- จ. การมีชีวิตด้านเพศที่พึงพอใจและปลอดภัย

3. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

1) ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสาระสำคัญและวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงแก้ไขนิยามคำว่า “กระทำชำเรา” ให้ครอบคลุมรูปแบบของการกระทำความผิดทางเพศและความหลากหลายทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ในปัจจุบัน ส่งผลให้กฎหมายที่เกี่ยวข้องมีความชัดเจน และสามารถคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลเกี่ยวกับเรื่องเพศได้มากขึ้น รวมทั้งเป็นมาตรการป้องปรามไม่ให้เกิดการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในสังคมด้วย

2) ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้มีฐานความผิดคุกคามทางเพศซึ่งเดิมเป็นความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญซึ่งเป็นโทษในประมวลกฎหมายอาญา ส่งผลให้มีกลไกในการลงโทษผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในลักษณะการคุกคามทางเพศได้ชัดเจนขึ้น และเป็นวิธีการป้องปรามไม่ให้เกิดการคุกคามทางเพศในสังคม เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ความผิดฐานคุกคามทางเพศมีโทษทางอาญานหนักขึ้นกว่าความผิดฐานก่อความเดือดร้อนรำคาญ

3) ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดเหตุฉกรรจ์ของการคุกคามทางเพศกรณีอาศัยเหตุที่ผู้กระทำมีอำนาจเหนือกว่าผู้ถูกระทำ อันเนื่องจากความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชา นายจ้าง หรือผู้มีอำนาจเหนือประการอื่น ซึ่งเป็นการบัญญัติให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับโทษที่หนักขึ้นจากการคุกคามทางเพศของผู้ที่มีอำนาจเหนือผู้ถูกระทำ ส่งผลให้มีกลไกในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลที่อยู่ในสถานที่ทำงานอันมีข้อจำกัดเกี่ยวกับอำนาจเหนือในฐานะผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างเข้ามาเกี่ยวข้อง

4. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

- พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550
- พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2551

5. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

5.1 ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

การกำหนดกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางเพศ ได้แก่ การกระทำชำเราและคุกคามทางเพศตามร่างพระราชบัญญัตินี้ทำให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับการลงโทษผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ รวมทั้งเป็นการป้องปรามให้เกิดการกระทำความผิดดังกล่าวน้อยลง ส่งผลให้ประชาชนในสังคมสามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุขโดยเฉพาะอย่างยิ่งการประกอบอาชีพในสถานที่ทำงานซึ่งมีนายจ้าง หรือผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจเหนือ ส่งเสริมให้บุคคลสามารถประกอบอาชีพหารายได้เพื่อเลี้ยงชีพได้โดยไม่ต้องหวาดระแวงเรื่องความรุนแรงทางเพศในสถานที่ทำงาน นอกจากนี้ผลของการลดจำนวนผู้กระทำความผิดและลดจำนวนคดีเกี่ยวกับความผิดทางเพศทำให้เกิดคดีความผิดเกี่ยวกับเพศน้อยลงได้ และส่งผลต่อการลดค่าใช้จ่ายของรัฐในการดำเนินการลงโทษผู้กระทำความผิด

5.2 ผลกระทบต่อสังคม

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสาระสำคัญเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาเพื่อทำให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับนิยามการกระทำความผิดฐานกระทำชำเราและคุกคามทางเพศ โดยกำหนดให้นิยามครอบคลุมการกระทำความผิดที่เปลี่ยนแปลงไปจากอดีตและสอดคล้องกับความหลากหลายทางเพศในปัจจุบัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อป้องปรามและลดจำนวนผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในสังคม และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลในสังคมได้มากขึ้น อย่างไรก็ตามแม้ร่างกฎหมายฉบับนี้จะมีวัตถุประสงค์ในการป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิดก็ตาม ควรพิจารณาผลกระทบทางสังคมที่จะเกิดขึ้นกับผู้ได้รับความเสียหายหรือเหยื่อที่ถูกคุกคามทางเพศประกอบด้วย โดยคำนึงถึงกลไกในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของบุคคลดังกล่าว

5.3 ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาด้านความผิดเกี่ยวกับเพศอันเป็นการคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ แสดงออกถึงการยอมรับความเท่าเทียมของเพศที่หลากหลายในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับการปฏิบัติตามความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับความเท่าเทียมทางเพศซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี

6. ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption Risk Assessment)

6.1 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มี

ระบบคณะกรรมการ

มี ไม่มี

6.2 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีระบบ

อนุมัติ อนุญาต

มี ไม่มี

6.3 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

มี ไม่มี

6.4 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีการออกกฎหมายลำดับรอง

มี ไม่มี

6.5 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายไม่ครอบคลุม

มี ไม่มี

6.6 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายคลุมเครือซ้ำซ้อน หรือขัดกัน

มี ไม่มี

6.7 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายกำหนดโทษ

มี ไม่มี

7. การกำหนดให้มีระบบอนุญาตอนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

มี ไม่มี

8. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

มี ไม่มี

9. บทกำหนดโทษ

- ไม่มี
 โทษทางอาญา
 โทษทางปกครอง
 โทษปรับเป็นพินัย
 โทษอุกฤษณ์

เหตุผลและความจำเป็น

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้บัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมนิยามคำว่า “กระทำชำเรา” และกำหนดฐานความผิดคุกคามทางเพศ ในประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศโดยกระทำต่อเนื้อตัวร่างกายของบุคคล อันเป็นการกระทบต่อสิทธิเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคล จึงมีความจำเป็นต้องกำหนดโทษทางอาญาเพื่อลงโทษผู้กระทำความผิด ปรับปรุงผู้กระทำความผิด และนำผู้กระทำความผิดกลับสู่สังคม โดยร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดโทษสำหรับความผิดฐานกระทำชำเราและคุกคามทางเพศในลักษณะจำคุก ปรับ หรือทั้งจำและปรับ

ส่วนที่ 4 การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมาย

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมายทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้วตั้งแต่วันที่ 18 มีนาคม 2567

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร